

dny veršů

jsou dny
kdy verše samy přicházejí
na okno klepou
buší do dveří
dobývají se dovnitř
vstupu se dožadují
s tak neodbytnou vytrvalostí
až jde z nich trochu strach
až rád bych se jim ukryl
jenže to nejde
je jich že mě až dusí
tak sluncem píšu zprávu z prasátek
zde verše k rozebrání
dlouhé i krátké
sváteční i všední
daruji za odvoz
venzte si trochu
chcete?
ta dvě tři kila přeci unesete

jsou dny
kdy o verš nezavadím
na lukách sedím v měkké trávě
a čekám
vyhlížím
aspoň pár zatoulaných
co přítel skřivan k ránu poztrácel
a ono nic
v lukách se připozdívá
a nepřichází ani jediný
tak píšu stéblem na oblaky
nenašel někdo verše?
přítulné
bílé
s černým čumáčkem?
vraťte je
prosím
ke mně do mšena
nálezci štědrá odměna